WIKIVORT
הוורטיס שלנו לכולנו

פרשת צו

זאת תורת העולה הוא העולה (ו ,ב)

ידועה ומפורסמת מח' הרמב"ם והרמב"ן בטעם הקורבנות שהרמב"ם כותב משום שהגויים היו מקריבים קורבנות לע"ז ובשביל שהיהודים לא יתקרבו וילכו לעבוד עבודה זרה לכן הקב"ה צווה להקריב קורבנות. ויוצא לפי שיטת הרמב"ם שאין בהקרבת הקורבן שום עניין וכל כולו רק להרחיק את עבודת הגלולים מלבן של ישראל.

אבל הרמב"ן בויקרא א' ט' כותב וזה לשונו "ויותר ראוי לשמוע הטעם שאומרים בהם כי בעבור שמעשה בני אדם נגמרים במחשבה בדיבור ובמעשה צווה ה' כי כאשר יחטא ויביא קרבן יסמוך ידיו עליו כנגד המעשה ויתוודה בפיו כנגד הדיבור וישרוף באש הקרב והכליות שהם כלי המחשבה והתאווה והכרעים כנגד ידיו רגליו העושים כל מלאכתו ויזרוק הדם על המזבח כנגד דמו בנפשו כדי שיחשוב אדם בעשותו כל אלה כי חטא לאלוהיו בגופו ובנפשו וראוי לו שישפך דמו וישרף גופו לולא חסד הבורא שלקח ממנו תמורה וכפר הקורבן הזה שיהא דמו תחת דמו נפש תחת נפש וראשי הקורבן כנגד ראשי אבריו" עד כאן לשונו.

בעל ה"דרש והעיון" מעיר שמתוך לשון הפסוק משמע כדברי הרמב"ן שקוראים בתורה היא העולה אבל כתוב הוא העולה שהתורה מרמזת לנו כאילו הוא הבן אדם עצמו הוא העולה והוא צריך להיות הקורבן ורק ה' חס על עמו ומאפשר לתת קרבן במקום האדם.